

bedre Forretning, sagde det ærede Medlem vi kunne ikke faa baade det ene og det andet, han vilde have Togforandringer.

Det ærede Medlem var atter nede paa Stjernbanen. Den voldes Banfælighed. Det er en Sidebane med Tilslutning til Hovedbanerne i Øst og Vest. Vi have den Fejl — det ærede Medlem nævnte det selv — at drive for mange Sidebaner, sekundære Baner. Hvis vi indskrænkede os til Hovedbanerne, vilde det gaa bedre. Det ærede Medlem siger nu imidlertid, at denne Bane kan ikke bidrage til at sætte Driftsudgifterne meget højt op; det er rigtigt; men den kan bidrage til at sætte Udbyttet meget langt ned, thi det er meget vanskeligt at drive en saadan Bane, saaledes at den kommer til at bære blot Driftsudgifterne. Om private kunne gøre det bedre, ved jeg ikke; men jeg tvivler ikke derpaa; thi var det private, vilde man formodentlig komme til at drive den efter det tarveligste System. Vi ere her i Landet meget forvænte baade paa Statsbanerne og paa de private Baner med Driften, og hvis det ærede Medlem en Gang vilde tage til Tyskland, og se, hvorledes sekundære Baner drives der, vilde han saa at se, at der gaar kun et eneste Tog over Banen om Vinteren; først om Sommeren udvikles Driften. Man har en ganske anden Forstel paa Sommer- og Vinterdrift end vi hos os. — I og for sig er jeg ikke misfornøjet med, og har ikke Grund til at anke over den Stilling, som det ærede Medlem indtager, men jeg beder det ærede Medlem om, hvis han vil være med til at faa noget ud af denne Sag, som jeg haaber, vil ske, at han da ikke regner paa, at Ministeren kan opgibe sit Standpunkt.

Det ærede Medlem af 9de Kres (Stilling) var inde paa Pensioneringsbestemmelserne, og mente, at de lavestlønnede Bestillingsmænds Pensionering mulig kunde forbedres. Jeg har allerede i det andet Ting udtalt mig om dette Punkt. Der er ikke noget i Vejen for at give dem Afgang til en bedre Pensionering. Sagen er den, at Bidraget til Pensionerne fra Statens Side er ens for alle Embedsmænd, fra den øverste til den nederste; for saa vidt de komme over den mindste Pension, sker det ved, at de selv bidrage; kun har man ikke forlangt noget som helst Bidrag af den egentlige Arbejdsklasse. Man har forlangt $2\frac{1}{2}$ pCt. af de lavere Bestillingsmænd, og 5 pCt. af de højere, men der er intet i Vejen for at stille alle lige, saa at den, der bidrager lige saa mange pCt. som de andre, ogsaa faar Afgang til den samme Pension; men det forekommer mig, at der maa være

Ligestilling. Det ærede Medlem nævnte dernæst en vis Klasse, ansat før 1869, og mente, at der maatte gøres noget for dem, der frivillig have indbetalt 10 pCt. Først skal jeg bemærke, at Frivillighed er der slet ikke Tale om. Det var en Vønningsbestemmelse, og ved den var det blevet fastsat, at der skulde ske en vis Afkortning i Vønningen; selvsølgelig maatte der ved Vønningens Anføttelse tages Hensyn til Afkortningen, men jeg indrømmer, at der er kommet en Ubillighed til Stede i Aarenes Løb, fordi de afkortede 10 pCt. senere gik ned til 5 pCt., og selvsølgelig for nogle endnu mindre. Senere blev der givet et Vønningstillæg, hvorved Forstellen blev udjævnet. Nu er det mit Ønske, at alle stilles saa lige som muligt; men jeg vil gøre opmærksom paa, at den Tilbagebetaling af de 10 pCt., som her er foreslaaet, er ikke tilfældig; den er foretaget efter en Beregning, som jeg ikke her i dette Øjeblik kan gøre Rede for. Jeg ved meget godt, der er klaget over dette Forhold, og kan ikke fortænke vedkommende, at de ønske noget mere, men jeg tror alligevel, at naar man regner det ud, vil det ses, at man er kommen til det, som Billighed kræver. Om der kan gøres noget i den Retning, som det ærede Medlem ønsker, kan komme nærmere under Overvejelse; det er jeg ganske villig til, og har ogsaa været det andetsteds. — Der er en Ting, jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, jeg ved ikke, om det ærede Medlem har set det. Der er ingen, der tvinger vedkommende ind under den ny Pensionsordning. Det er en frivillig Sag; de, der ville beholde den gamle Ordning, som adskillige kunne staa sig ved, kunne gøre det, og de, der kunne staa sig ved den ny Ordning, kunne komme ind under den. Det maa nødvendigvis oplyses, naar der skal være Tale om at stille Krav paa at hjælpe paa det omtalte Forhold.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger til den 5te Landsstingsmand for 2den Kres (Vum), idet jeg skal gøre til min en Ytring, som det ærede Medlem brugte, nemlig den, at jeg har i Gaar ikke sagt andet, end hvad jeg vilde sige. Det ærede Medlem var smigret, eller hvad jeg skal kalde det, forundret over, at jeg havde fremdraget en aargammel Ildesindet Ytring af det ærede Medlem for nærmere at behjæ og ogsaa det ærede Medlems nuværende Ønske, og det ærede Medlem mente, at jeg tillige havde udtalt mig om, hvad der var tilstedeligt. Jeg erindrer ikke, om jeg har brugt det Ord tilstedeligt, men for saa vidt jeg har brugt det, vil det ærede Medlem jo dog vide, at det, jeg har tænkt paa, ikke var, hvad der var